

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01277/2011-01

Дана: 05.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **С.Љ. из Панчева**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 05.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **С.Љ. из Панчева** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05- 00055/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

С. Љ. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Трговинском суду у Панчеву, пријаву за избор поднела је за Привредни суд у Панчеву.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на

којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да резултати њеног рада не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да она испуњава критеријуме и мерила из наведене одлуке јер је у периоду од 2006.-2008.година имала мали број укинутих одлука, доставља извештаје о раду, а да је истовремено имала остварење оријентационе норме и то 2006.године 101,04%, у 2007.години 99,88% и у 2008.години 112,94%, а да истовремено није имала ни један застарео предмет.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, констатује извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, предлаже да се Уставна жалба усвоји, Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 754 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да како се налазила на сталној судијској дужности у тренутку вршења избора на судијску функцију и сматра да испуњава све критеријуме је требала да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побјане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00055/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 754 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности у смислу одредбе члана 13 став 3 и члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у одлуци се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу постоје у погледу стручности обзиром да је подносилац жалбе у периоду који је сагледаван (2006., 2007. и 2008.године) према извештају о раду Трговинског суда у Панчеву имала просечно 24,44% укинутих првостепених одлука у материји извршења (И, Ив, Ив1), што је знатно изнад просека суда (просек суда 17,69% укинутих првостепених одлука у амтерији извршења у истом периоду) у коме је вршила судијску дужност. Према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, члан 14 став судија у трговинском суду има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број размотрених одлука не прелази 20%. У наведеном периоду укупно је по жалби размотрена 91 првостепена одлука подносилац жалбе, што по оцени Високог савета судства не представља мањи број одлука, када би се применио став 2 наведене одредбе члана 14 Мерила. Високи савет судства је имао у виду да је подносилац жалбе у наведеном периоду поступала и у материји привредних преступа (Пк, Пки, Пкр), ванпарнице (Р) и стечаја (Ст) али налази да је прилив у овим материјама у истом периоду (2006-2008.године) био мањег обима (Пк, Пки, Пкр – примљено укупно 319 предмета; Р укупно 301 предмет; Ст – укупно 9 предмета) и није значајније могао утицати на квалитет одлука у извршној материји. На овај начин, по оцени високог савета судства Љ.С. није показала задовољавајући ниво стручности..“

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

На ту одлуку изјаснила се поднеском од 04.11.2010.године, остајући у битном код изјављених правних лекова, одлуку побија из разлога битне повреде поступка, погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Подносилац приговора у складу са чланом 14 став 2 Мерила даје резултате рада у погледу квалитета, сматрајући да се број укинутих одлука има разматрати у односу на укупан број мериторно решених предмета, па би тако у 2006.години имала 1,25% укинутих одлука, имајући у виду да је укинута само 11 одлука, у 2007.години укинутих 8 одлука што представља 5,37%. У погледу 2008.године истиче да је у раду имала само 4 предмета, а да је изјављено 7 жалби на њене одлуке, али да је другостепени суд укупно решио 14 предмета по жалби, што сматра нелогичним и математички немогућим. Истиче да је поред тога у 2008.години највише поступала у материји привредних преступа и да је у том периоду имала 0% укинутих одлука, да је поступала и у четири стечајна предмета, а међу њима и стечај над Панчево, са више хиљада пријава које је успешно решила. Сматра да су разлози паушални а прави прикривени разлог њеног неизбора налази у чињеници да јој је супруг адвокат.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају

приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 20.12.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Трговинског суда у Панчеву, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, пуномоћник подносиоца приговора је истакао да су при доношењу одлуке првог састава Високог савета судства цењени само резултати у материји извршења за 2006., 2007. и 2008. годину. Навео је да у скупном извештају за Министарство правде за 2008. годину постоји апсурд јер је наведено да подносилац приговора имала у раду четири предмета, да је на та четири предмета поднето седам жалби, а да је на тих седам жалби донето четрнаест одлука. Даље је пуномоћник подносиоца приговора навео да је у извештају Трговинског суда за Министарство правде наведено да у И и Ил материји подносилац приговора није имала предмета у раду, а да је поднето три жалбе, решено осам предмета а укинута четири одлуке. Такође је навео резултате наведене у извештају за Ив материју. Пуномоћник подносиоца приговора је истакао да се не може на основу оваквог извештаја ценити рад подносиоца приговора. Даље је навео да је подносилац приговора имала 180 предмета привредног преступа у раду, да је решила 167, да је проценат решених 92,78, да је савладавање предмета у привредним преступима 116,78, да је било девет жалби и да ни једна одлука није укинута. Пуномоћник подносиоца приговора је истакао да је, изводећи математичку рачуницу, утврдио да је подносилац приговора имала 25% укинутих одлука у 2006. години, 19,50% у 2007. години и 0% у 2008. години, те да је укупан просек 14,83% а да из извештаја произилази да је просек укинутих одлука 18,81%.

Подносилац приговора је истакла да је у извештају за 2006. годину за материју извршења наведено да проценат савладавања предмета износи 103,31%, проценат решених предмета 99,90%, квалитет рада 98,77%, а коефицијент ажурности 0,01%. Навела је да је у извештају за 2007. годину такође за материју извршења наведено да је проценат савладавања предмета 99,45 %, проценат решених предмета 99,71%, проценат квалитета рада 98,61%, а да коефицијент ажурности износи 0,03%. Истакла је да јој се за 2008. годину не могу ценити резултати рада на основу четири предмета, те да је у материји привредних преступа имала процената савладавања предмета 116,78%, да је проценат решених предмета био 92,78%, да је квалитет рада у тој материји био 98,80%, а да је коефицијент ажурности 0,56 и да су сви предмети решени у законском року. Подносилац приговора је истакла да је поред ових предмета радила и у предметима

стечајног поступка, као председник стечајног већа и као стечајни судија. Истакла је да је радила у неким најобимнијим стечајним поступцима наводећи да је радила на поступку над стечајним дужником из Ковина, поступку реорганизације над из Панчева где је у кратком року током 2008. године урађен цео поступак и спровођење реорганизације стечајног дужника, а где је она поступала као стечајни судија, и да је тај поступак био обиман и тежак посао јер је била велика вредност у питању, око 156 милиона евра и око хиљаду поверилаца.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Трговинског суда у Панчеву, те према извештајима о раду остварила следеће резултате:

2006. године

И, Ив, Ив1 предмета у раду укупно у раду 979 предмета решених 978, укупно разматраних по жалби 44 одлука, 32 потврђене, 1 преиначена и 11 укинутих или 25%.

Пк, Пки, Пкр укупно у раду 119, решено 110, укупно решених по жалби 17 11 потврђених 1 преиначена и 5 укинутих или 29,41%, коефицијент ажурности 0,93.

Ст предмета у раду укупно 5 решено укупно 2 на други начин коефицијент ажурности 7,5

Р предмета у раду укупно 19 предмета решени.

2007. године

И, Ив, Ив1 предмета у раду укупно у раду 722 предмета укупно решено 720, укупно разматраних по жалби 41 одлука, 31 потврђена, 2 преиначене и 8 укинутих или 19,51%.

Пк, Пки, Пкр укупно у раду 70, решено 61, укупно решених по жалби 7, 5 потврђених а 2 укинуте или 28,57%, коефицијент ажурности 1,44.

Ст предмета у раду укупно 3 решено укупно 3, 2 мериторно

Р предмета у раду укупно 31 предмета решени.

2008. године

И, Ив, Ив1 предмета у раду укупно у раду 4 предмета решени, укупно разматраних по жалби 14 одлука, 9 потврђених 5 укинутих или 35,71%.

Пк, Пки, Пкр укупно у раду 222, решено 199, укупно решених по жалби 10 све потврђене, коефицијент ажурности 0,56.

Ст предмета у раду укупно 4 решено укупно 2, 1 мериторно, коефицијент ажурности 3,07

Р предмета у раду укупно 19 предмета решени.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи

процент укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраним годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности, а који за судију Привредног суда износи 25%, али и од просека одељења. Подносилац приговора у посматраном периоду поступа у више материја, извршној, материји привредних преступа и у материји стечаја, а ожалбених одлука има у извршној и материји привредних преступа. У 2006. години у материји извршења има укинутих 25%, а у материји привредних преступа 29,41% укинутих одлука; у 2007. години у материји привредних преступа укинутих 28,57%, док у 2008. години у материји извршења 35,71% укинутих одлука, што и у односу на просек и у односу на Мерила представља незадовољавајући квалитет одлука и тиме се и не може сматрати да је подносилац приговора испунила критеријум стручности.

Поред ових статистичких података, Високи савет судства је у одлучивању по приговору пошао од одредбе члана 45 став 2 Закона о судијама који управо дефинише појам стручности. Дакле, стручност подразумева поседовање теоријског и практичног знања потребног за обављање судијске функције. Подносилац приговора је, као судија Трговинског суда у Панчеву радила, као стечајни судија у поступку стечаја над стечајним дужникомиз Панчева, а о поступању у том предмету подносилац приговора се изјаснила и сматра да је поступак стечаја тог обима стручно и успешно решила. Чињенице говоре о другоме. Као стечајни судија усвојила је предложени план реорганизације иако је и приговорима и из самог плана реорганизације могла утврдити да је исти неспроводив, а усто и неповољан по повериоце, да привилегује једну класу поверилаца. Приликом гласања и у ситуацији када је захтевано њено изузеће, наставила је поступак и захтев одбацила и на истом рочишту прогласила да се план реорганизације сматра усвојеним. Након тога доноси и решење којим утврђује награду стечајном управнику од преко 600.000 еура и даје сагласност за исплату. План реорганизације није успео и то врло брзо након усвајања, а стечајном управнику је награда исплаћена. Овакво поступање оцењено је од стране Високог савета судства као нестручно, а условљено слабиим познавањем материјалног и процесног права. Да поседује довољан ниво стручности могла је увидети да је план реорганизације неповољан и неспроводљив, али очигледно да подносилац приговора не поседује теоријског и практичног знања потребног за обављање судијске функције, па је и на основу овога закључак да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности утемељенији.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, да је имало

места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић